

HET HUWELIJK

Het huwelijk, samenwonen,
chtscheiding en hertrouwen

INHOUDSOPGAVE

1. VOORWOORD
2. HET HUWELIJK
IN DE BIJBEL
3. SAMENWONEN
4. ECHTSCHIEDING
EN ECHTBREUK
5. HERTROUWEN
6. HANDHAVING VAN
BIJBELSE RICHTLIJNEN
7. ONDERWIJS
EN PASTORAAT
8. TOT SLOT

Hoofdstuk 1 Voorwoord

Voor u ligt de brochure over het mooiste wat tussen een man en vrouw kan ontstaan, namelijk liefde. De bezegeling van deze liefde is het huwelijk. Het aangaan van een huwelijk is echter niet vrijblijvend, niet naar elkaar en niet naar God.

Deze brochure gaat in op de richtlijnen die God voor het huwelijk geeft. We geloven dat wat God ons voorschrijft goed is voor ons en daarmee ook goed voor het huwelijk. De realiteit is dat ook christelijke huwelijken soms stuk lopen. In deze brochure is daarom ook ingegaan op echtscheiding en hertrouwen. Daarnaast komen onderwerpen aan bod als: seksualiteit vóór het huwelijk, samenwonen, het handhaven van bijbelse richtlijnen, onderwijs en pastorale hulp.

Als oudsten realiseren we ons dat de bijbelse visie zoals hier beschreven, steeds verder af staat van de maatschappelijke opvattingen over liefde en relaties. We ervaren een grote verantwoordelijkheid voor de leden van onze gemeente. Voor ons staat centraal om datgene wat God ons leert zo goed mogelijk over te dragen. We pretenderen niet met deze uitgaven een eind aan alle discussie te maken, omdat wij de enige bijbelse visie hebben ontdekt. De visie zoals hier beschreven is leidend voor ons handelen binnen de EGHW.

Bijbels huwelijk

Hoofdstuk 2 Het huwelijk in de Bijbel

De keuze om te trouwen wordt steeds minder gemaakt. Er werden in 1970 in Nederland 123.631 huwelijken gesloten; in 2015 waren dat er nog maar 64.308. Als oorzaak geeft het CBS aan dat de relaties en gezinsvorming steeds meer als een privéaangelegenheid wordt gezien, waarbij opgelegde verplichtingen ten aanzien van huwelijkssluiting, ouderschap of echtscheiding de individuele vrijheid beperkt. In deze tijd wordt het huwelijk meer gezien als een samenlevingsvorm die vroeger in onze cultuur gebruikelijk was. Velen kiezen voor samenlevingsvormen die God ons nooit heeft voorgesteld. Helaas wordt vaak op basis van eigen overwegingen een keuze gemaakt.

a. een instelling van God sinds de schepping

We lezen in het scheppingsverhaal:

En God schiep de mens naar zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen. En God zegende hen en God zei tegen hen: Wees vruchtbaar, word talrijk, vervul de aarde en onderwerp haar. [Gen. 1:27,28]

God maakte de mens 'mannelijk en vrouwelijk', zowel de man als de vrouw zijn beeld dragers van God. Als in Gen.2 het ontstaan van de mens wordt beschreven, bedenkt God dat het niet goed is dat de mens alleen is. Hij maakt daarom een helper voor hem die bij hem past. Zonder de vrouw was de man feitelijk dus niet compleet. De meeste mensen hebben een diep verlangen naar een levenspartner. Dit verlangen is door God zelf in de mens gelegd bij de schepping. Uit het gegeven dat de vrouw een 'helper' is voor de man, mag niet worden afgeleid dat de vrouw minderwaardig zou zijn. Met hetzelfde Hebreeuwse woord wordt God aangeduid die onze 'helper' is (Deut.33:7; Ps.27:9; 33:20 40:18 enz.). Man en vrouw vormen samen een team met een gezamenlijke opdracht.

En de Heere God bouwde de rib die Hij uit Adam genomen had, tot een vrouw en Hij bracht haar bij Adam. Toen zei Adam: Deze is ditmaal been van mijn beenderen, en vlees van mijn vlees! Deze zal mannin genoemd worden, want uit de man is zij genomen. Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees zijn. [Gen.2:22-24]

Als aan Jezus door de Farizeeën een vraag wordt gesteld over echtscheiding dan gaat Hij terug naar dit woord uit Gen.2 dat over de instelling van het huwelijk gaat. Hij antwoordde:

Hebt u niet gelezen dat Hij Die de mens gemaakt heeft, van het begin af mannelijk en vrouwelijk gemaakt heeft, en gezegd heeft: daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten, en die twee zullen tot één vlees zijn, zodat zij niet meer twee zijn, maar één. Dus, wat God samengevoegd heeft, laat de mens dat niet scheiden. [Mat.19:4-6]

God heeft het huwelijk dus ingesteld als de fundamentele samenlevingsvorm. Vanaf de schepping is het zo bedoeld dat één man en één vrouw aan elkaar verbonden zouden zijn voor het leven. Dit is geen instelling van de kerk of van de staat, maar het is vastgesteld als de scheppingsorde van God. Het is de hoeksteen van de samenleving.

Sterker nog God leeft het ons voor. In het oude testament wordt veelvuldig gesproken over het verbond tussen God en Israël, aan de hand van het beeld van bruid en bruidegom.

Keer terug, afkerige kinderen, spreekt de Heere, want Ik heb u getrouwd. [Jer.3:14]

In het nieuwe testament is deze beeldspraak ook terug te vinden.

Laten wij blij zijn en ons verheugen en Hem de heerlijkheid geven, want de bruiloft van het Lam is gekomen en Zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt. [Opb.19:7]

b. een levenslang verbond

Wat is een verbond? Volgens de christelijke encyclopedie: *'Een verbond is een plechtig gesloten overeenkomst tussen twee partijen met bepaalde beloften en verplichtingen, waarvan de hechtheid met bepaalde ceremoniën wordt beklemtoond en waarvan de duurzaamheid geldt voor het hele leven'*. Het huwelijk is een verbond voor het leven dat ten overstaan van God en mensen wordt gesloten.

Omdat de Heere Getuige is tussen u en de vrouw van uw jeugd, tegen wie u trouweloos handelt, terwijl zij toch uw metgezellin en de vrouw van uw verbond is

[Mal.2:14]

...die de leidsman van haar jeugd verlaat, en het verbond van haar God vergeet.

[Spr.2:17]

Ezechiël vergelijkt het huwelijk met de relatie tussen God en Israël.

Daarop zwoer Ik u een eed en ging een verbond met u aan, spreekt de Heere Heere, en zo werd u van Mij.

[Eze.16:8]

Als de ene mens zich onder ede verbindt aan de ander (een eed van trouw aflegt) en een plechtig verbond aangaat dat niet verbroken kan worden; dan is dit veel meer dan alleen een formaliteit. De mens is verplicht zijn belofte van trouw na te komen, zoals God ook zijn belofte van trouw naar het volk Israël en ons als gelovigen nakomt. Ook als er van verliefdheid geen sprake meer is! Niet de liefde draagt het huwelijk; het huwelijk draagt de liefde. Jezus zegt over dit huwelijksverbond:

Dus, wat God samengevoegd heeft, laat de mens dat niet scheiden.

[Mat.19:6]

Daarom mogen we het huwelijk niet lichtvaardig of impulsief aangaan. Als je de zekerheid hebt dat God het is die je als man en vrouw samenvoegt, dan mag je erop vertrouwen dat Hij ook Zijn hulp en bijstand zal geven en dat de liefde blijft, om aan de belofte trouw te kunnen blijven tot de dood scheiding brengt.

Een huwelijksverbond dient openbaar en in de aanwezigheid van ten minste twee getuigen gesloten te worden. Als een man en een vrouw elkaar onder vier ogen trouw beloven, ook als zij God daarbij betrekken, voldoet dat niet aan de vereisten van een verbond. Een huwelijksluiting is openbaar en onder getuigen, opdat een ieder er kennis van kan nemen. Volgens de Bijbel is iets rechtsgeldig op grond van ten minste twee getuigenverklaringen (Ruth4:11, 2Kor.13:1).

c. Gods orde en volgorde

Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees zijn. [Gen. 2:24]

In de NBG-vertaling wordt hier i.p.v. 'hechten' het woord 'aanhangen' gebruikt, het Griekse woord betekent letterlijk 'kleven' of 'binden'. In de joodse traditie werd een vrouw nu een 'arusiah' genoemd, ze werd de ondertrouwde vrouw. Het gaat bij aanhangen/verkleven om een officiële, juridische, echtelijke verbintenis. Het is heel belangrijk dit te onderscheiden, want gevoelsmatig zou men in deze tweede fase kunnen denken aan de seksuele eenwording, maar niets is minder waar. Dat gebeurt bij de laatste fase. De tekst in Gen.2:24 geeft namelijk een zekere volgorde aan:

1. Eerst zal een mens zich moeten losmaken van zijn vader en moeder, dat wil zeggen op eigen benen moeten kunnen staan.

2. Vervolgens is er sprake van de periode van het 'zich hechten aan', dat wil zeggen het leren kennen van elkaar tot en met het sluiten van een verbond.

3. Ten slotte zullen die twee één worden. In 1Kor.6:16 zegt de Bijbel dat door seksuele gemeenschap man en vrouw 'één lichaam' zijn. De seksuele eenwording is niet bedoeld als een tijdelijk genot, maar als ondersteuning van de eenwording tussen man en vrouw binnen het huwelijk. Seks is een privilege voor gehuwden.

d. seksuele omgang

De liefdevolle omgang tussen man en vrouw wordt tot uitdrukking gebracht in de lichamelijke eenheid. In het Nieuwe Testament wordt dit vergeleken met de verhouding die er is tussen Christus en de Gemeente. Het huwelijksverbond is de diepste band, die een mens met een ander mens kan aangaan. Seksuele gemeenschap drukt uit dat er een diepe geestelijke band is ontstaan, die niet meer verbroken mag worden. Bij seksualiteit horen sterke gevoelens. Het boek Hooglied beschrijft dat op een prachtige manier. De Bijbel spreekt zeer positief over seksualiteit. Alleen binnen het huwelijksverbond mogen man en vrouw zich daaraan overgeven. Wanneer je alles voor altijd deelt, alleen dan is er ruimte voor totale overgave aan elkaar. Met elkaar naar bed gaan en met elkaar je hele leven delen, zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden.

In onze tijd ligt er veel nadruk op het seksuele aspect van de relatie, en niet op verbondenheid en verantwoordelijkheid.

e. seks buiten het huwelijk

Alle seksuele omgang buiten het huwelijk is volgens de Bijbel ontucht. Daarom geloven we dat als je seksuele gemeenschap hebt buiten het huwelijk dat het zonde voor de Here is (Deut.22:28,29; Ruth4: 10,11,13; 1Kor.7:2,9). In het kerstevangelie lezen we over Jozef en Maria zijn ondertrouwde vrouw, die zwanger was. Omdat Maria ongehuwd zwanger was, wilde Jozef haar verlaten. Het kind dat zij verwachtte kon onmogelijk van hem zijn; zij hadden immers nooit geslachtsverkeer gehad (Mat.1:18-20). Seksuele omgang heeft consequenties; daardoor wordt men één! Paulus wijst daar op in 1Kor.6:16-20. Wanneer een man gemeenschap had met een maagd moest hij met haar trouwen (Ex.22:16,17). Seksueel contact is dus niet iets vrijblijvends. Het betekent echter niet dat seksuele gemeenschap hebben hetzelfde is als iemand tot vrouw nemen. Er ontstaat dus door seksuele gemeenschap geen huwelijk! Stellen die zeggen in Gods ogen getrouwd te zijn, omdat ze door seksuele omgang één zijn geworden, gaan voorbij aan het feit dat het huwelijk heel wat meer inhoudt dan dit aspect alleen. Het huwelijk is een verbond tussen twee mensen en kent specifieke kenmerken en een bepaalde volgorde zoals hiervoor geschetst voordat het tot stand komt. Het huwelijk omvat het geheel van de mens; geest, ziel en lichaam.

f. EGHW en seks buiten het huwelijk

Wat wanneer men als stel te ver is gegaan doordat je geslachtsgemeenschap hebt met elkaar voor het huwelijk? Het is dan goed om je zonde voor de Heer te belijden en concrete afspraken te maken om te voorkomen dat het weer gebeurt. Misschien is het goed om zo snel mogelijk te trouwen:

Maar wanneer ze dat niet kunnen opbrengen, moeten ze trouwen, want het is beter te trouwen dan te branden van begeerte.

[1Kor.7:8-9]

Verkeer je in deze situatie? Wees moedig en spreek erover met je jeugdleider of een oudste uit de gemeente. Afspraken en grenzen zijn er om elkaar te koesteren, te beschermen, en om met elkaar binnen Gods wil te blijven. Wat er ook gebeurd is, je moet steeds voor ogen houden dat het voor God nooit te laat is en dat Hij nooit één van Zijn kinderen zal verwerpen omdat het gefaald heeft. Soms hebben je daden verstreckende gevolgen (bv. diepe emotionele littekens of zelfs een ongewenste zwangerschap), maar ook dan strekt Gods genade zich altijd verder uit.

g. het christelijk huwelijk als voorbeeld

Paulus legt uit dat de relatie tussen man en vrouw een groot 'mysterie' of 'geheimenis' is (Ef.5:22-33). Er zit meer achter dan we zouden vermoeden. Het christelijk huwelijk zou een demonstratie moeten zijn van Christus liefde voor de Gemeente en de houding van de Gemeente ten opzichte van Christus. Net als Christus behoort de man met liefde en zelfverloochening hoofd te zijn van zijn vrouw. Als eerstverantwoordelijke moet hij haar voorgaan in het leven met de Heer. Hij zal voor haar zorgen, haar beschermen, koesteren en geborgenheid geven. De vrouw bewaart van haar kant de eenheid door recht te doen aan de plaats van haar man. Zij zal hem helpen bij alle dingen die naar Gods wil zijn en liefdevol het leven met hem delen. Wanneer man en vrouw zo elkaar leren aanvaarden, leven zij niet ieder voor zichzelf. Zij zullen hoe langer hoe meer de eenheid van Christus en zijn gemeente weerspiegelen.

In een christelijk huwelijk voegt God één man en één vrouw samen, niet meerdere mannen en één vrouw of meerdere vrouwen en één man, ook niet vrouw en vrouw of man en man.

Conclusie: Het huwelijk is een instelling van God, gegeven als een levenslang verbond tussen man en vrouw, waarbinnen zij ieder aspect van hun leven delen. Seksuele gemeenschap is gegeven om binnen de liefdevolle, intieme omgang van het huwelijk te beleven.

Hoofdstuk 3

Samenwonen

Samenwonen zonder gehuwd te zijn is in de maatschappij van nu volkomen aanvaard en eerder regel dan uitzondering geworden. Eén op de drie paren in Nederland woont ongehuwd samen. In 2009 werd voor het eerst het omslagpunt bereikt dat er meer kinderen werden geboren in samenwoonrelaties dan bij gehuwden. Velen die zelf opgroei(d)en in een gebroken huwelijk van hun ouders, of zelf de grote teleurstelling van een scheiding hebben doorgemaakt, zijn huiverig geworden voor het (opnieuw) aangaan van een huwelijk.

a. huwelijk versus samenwonen

In het vorige hoofdstuk is uiteengezet wat de Bijbel over het huwelijk zegt; daarmee mag al direct duidelijk zijn dat samenwonen niet overeenkomt met de Bijbelse beginselen. Het is goed om te kijken naar de verschillen. Het huwelijk is in de eerste plaats een liefdesverbond tussen een man en een vrouw. Zij gaan dit verbond aan voor het leven. We gaan er vanuit dat mensen die gaan samenwonen dezelfde intentie hebben als mensen die gaan trouwen. Er is echter bij samenwonen helemaal geen sprake van een verbond dat openbaar en in aanwezigheid van getuigen gesloten wordt. Het huwelijk met alle voorbereidingen, het juridische en openbare karakter, vormt een natuurlijke drempel en toets voor de relatie. Voordat twee mensen trouwen, zullen ze zich vanzelfsprekend goed bezinnen; is dit Gods wil voor mijn leven? Zijn wij hier klaar voor? In de praktijk blijkt dat mensen die samenwonen twee keer zo vaak uit elkaar gaan als mensen die getrouwd zijn. Samenwonen gaat heel gemakkelijk; je trekt bij elkaar in en niemand hoeft daar verder bij betrokken te zijn. Het kost weinig of geen voorbereidingen. Deze drempel is zo laag dat je te snel een besluit kunt nemen waarvan je later spijt krijgt. Het karakter maar ook het imago van een huwelijk is stabiel en dan samenwonen. Iemand die samenwoont, noemt zijn partner zijn vriend(in), iemand die getrouwd is, spreekt over zijn vrouw of haar man.

Ten tweede bij het huwelijksverbond tussen man en vrouw is God ten volle betrokken. In Mat.19:6 (NBV vertaling) zegt Jezus in relatie tot het huwelijk: *'wat God heeft verbonden, mag een mens niet scheiden.'* God is in een huwelijksrelatie het derde snoer, dat stevigheid geeft aan het vlechtwerk.

Een drievoudig snoer wordt niet snel gebroken.
[Pred.4:12]

Als je samenwoont, kun je God daar ook bij betrekken en Zijn zegen daarover vragen, maar God wil Zijn zegen juist geven aan het huwelijksverbond zoals Hij dat instelde voor de mens. Naast de huwelijksorde die God heeft ingesteld, geeft God ook een volgorde aan zoals eerder geschetst, namelijk; je ouders verlaten, elkaar leren kennen en daarna éénwording. In heel de Bijbel komt dit terug in het leven van bijbelse personen en in beeldspraak tussen God en mensen. Het huwelijk is door God ingesteld en wordt door God aan ons voorgeleefd.

b. EGHW en samenwonen

De samenleving wijzigt in een rap tempo, velen weten daarom niet meer wat de weg is die God onze Schepper ons wijst. In de gemeente willen we de normen die God in Zijn Woord stelt hanteren. Ook als die idealen erg hoog zijn en de gevolgen moeilijk. We hechten er aan om met stellen die samenwonen (dus leven als man en vrouw) het gesprek aan te gaan en hun hart te proeven in hoeverre zij het verlangen hebben om in hun relatie de weg te gaan die God hen voor houdt. Indien een stel met een berouwvol hart hun situatie wil gaan herstellen zoals God die voorhoudt, is er alsnog de mogelijkheid om lid te worden. Van belang is het dat het samenwonen als zonde wordt beleden. Als de wens er niet is om de weg zoals de Bijbel ons toont te gaan zijn zij zeker welkom in de EGHW maar dan als gast.

Als wij onze zonde belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

[1 Joh.1:9]

We zullen hen adviseren om zo spoedig mogelijk te trouwen. In veel gevallen zal besloten moeten worden - omwille van het christelijk getuigenis - tot uit elkaar gaan, om pas na het huwelijk weer samen te wonen. Dat betekent dus ook seksuele onthouding. Hiermee geven ze aan dat ze Gods Woord serieus nemen, berouw te hebben over de zonden en de Heer meer liefhebben dan zichzelf.

We worden in de Bijbel aangemoedigd om het huwelijk in ere te houden en niet gelijkvormig aan deze wereld te zijn. Er doen zich echter complexe situaties voor, als bijvoorbeeld van een stel één van hen tot geloof komt. Door eerlijke gesprekken en serieus gebed zal naar een wijze oplossing worden gezocht, zeker als er sprake is van kinderen bij het samenwonen. Degenen die lid willen worden of al lid zijn en samenwonen komen niet in aanmerking voor taken waarbij ze leiding of onderwijs geven, geestelijke verantwoordelijkheid dragen of een voorbeeldfunctie hebben.

c. adviezen

Zowel in de Bijbel als in deze tijd zijn problematische huwelijken te vinden. Dit is echter geen argument om dan maar te kiezen voor samenwonen. Evenmin is het een argument dat er voor de overheid nog maar weinig verschil is tussen een huwelijk en samenwonen. Het feit dat de EGHW dit standpunt inneemt, houdt niet in dat mensen die samenwonen als 'grotere' zondaren worden beschouwd dan anderen. Er is echter wel sprake in onze optiek van een openlijke zonde en dan heeft de gemeente de plicht om hier wat van te zeggen (Mat.18:15-17). Ieder mens en daarmee ook iedere relatie is uniek. Daarom is een persoonlijk gesprek tussen betrokkenen en de oudsten van groot belang.

Conclusie: Samenwonen heeft een vrijblijvend en minder diepgaand karakter dan trouwen en het is niet in lijn met Gods woord en zijn bedoeling voor ons.

Samenwonen

Echtscheiding

Hoofdstuk 4 Echtscheiding en echtbreuk

Uit cijfers van het CBS blijkt dat in 2013 33.636 huwelijken op een echtscheiding uitmondde. Het huwelijk duurde gemiddeld 14 jaar en in 56% van de gevallen waren er minderjarige kinderen bij betrokken. Gemiddeld strand één op de drie huwelijken en uit onderzoek in Amerika blijkt dat dit helaas onder evangelische christenen niet anders is. Voor Nederland zijn geen cijfers bekend, en de situatie is niet één op één op ons van toepassing. Niettemin geldt dat de kerken en gemeenten in Nederland steeds meer geconfronteerd worden met echtscheiding, ook de EGHW.

a. echtscheiding versus echtbreuk

Als de Bijbel over echtscheiding spreekt dan betekent dit de beëindiging van het huwelijk door de mens middels wetgeving. Evenals een huwelijk voor de wet wordt gesloten, wordt bij echtscheiding het huwelijk voor de wet ontbonden door de betreffende overheid. Naast echtscheiding kennen we ook het verwante begrip echtbreuk. Echtbreuk is feitelijk een ander woord voor overspel of huwelijksontrouw. Het houdt in dat een man/vrouw, terwijl hij of zij gehuwd is, een seksuele relatie heeft met een vrouw of man die niet de eigen partner is.

b. echtbreuk/overspel

De Bijbel zegt dat echtbreuk zonde is. In het Oude Testament wordt echtbreuk met zeer duidelijke bewoordingen veroordeeld.

Wie overspel pleegt met een getrouwde vrouw, een vrouw die een ander toebehoort, moet ter dood gebracht worden. Beide echtbrekers moeten worden gedood.

[Lev.20:10]

Als een man wordt betrapt met een getrouwde vrouw moeten beiden ter dood gebracht worden, zowel de man als de vrouw met wie hij geslapen heeft. Zo moet u het kwaad dat zich bij de Israëlieten aandient in de kiem smoren.

[Deut.22:22]

*Want de HEER, de God van Israël, zegt dat hij het verafschuwt wanneer een man zijn vrouw wegstuurt. Wie zoiets doet besmeurt zichzelf met onrecht – zegt de HEER van de hemelse machten. Speel niet met je leven en gedraag je niet langer **trouweloos**.*

[Mal.2:16]

Laatstgenoemde tekst geeft vooral aan dat God de 'trouweloosheid' of 'ontrouw'(NBG) haat die aan de scheiding voorafgaat. Eén van de Tien Geboden gaat over overspel en niet over echtscheiding zoals sommigen denken.

Gij zult niet echtbreken. (NBG) [Ex.20:14]

Pleeg geen overspel. (NBV) [Deut.5:18]

In het Nieuwe Testament wordt de straf op overspel niet uitgevoerd maar bevinden we ons in de genadetijd waar mogelijkheid is voor berouw, vergeving en voortzetting van het huwelijk. Feitelijk zien we dat Jezus echtbreuk (overspel) nog scherper neerzet in de Bergrede.

Er werd gezegd: "Wie zijn vrouw verstoot, moet haar een scheidingsbrief meegeven." En ik zeg jullie: ieder die zijn vrouw verstoot, drijft haar tot overspel – tenzij er sprake was van een ongeoorloofde verbintenis; en ook wie trouwt met een verstoten vrouw, pleegt overspel.

[Mat.5:31,32]

Jullie hebben gehoord dat gezegd werd: "Pleeg geen overspel." En ik zeg zelfs: iedereen die naar een vrouw kijkt en haar begeert, heeft in zijn hart al overspel met haar gepleegd.

[Mat.5:27,28]

Diegene die ongeoorloofd van zijn vrouw scheidt, maakt zich schuldig aan haar overspel. Evenals de man die de weggezonden vrouw tot de zijne maakt.

c. echtscheiding

Een huwelijk wordt officieel afgesloten middels de wet, een ceremonie, getuigen, etc. De beëindiging van de huwelijk dient derhalve ook officieel geregeld te worden. Voor alle duidelijkheid het is nooit Gods plan geweest voor mensen om te scheiden. Toch lezen we in de Bijbel dat het gebeurt en daaruit is volgens ons af te leiden hoe God echtscheiding ziet en hoe wij als gemeente er mee om kunnen gaan. We gaan wat dieper in op enkele bijbelteksten over dit onderwerp.

Wanneer een man een vrouw genomen heeft en met haar getrouwd is, en het gebeurt dat zij geen genade meer vindt in zijn ogen omdat hij iets schandelijks aan haar gevonden heeft, en hij haar een echtscheidingsbrief schrijft, die in haar hand geeft en haar uit zijn huis wegstuurt, en als zij dan uit zijn huis vertrekt, weggaat en de vrouw van een andere man wordt, en die laatste man ook een afkeer van haar krijgt, haar een echtscheidingsbrief schrijft, die in haar hand geeft en haar uit zijn huis wegstuurt, of als die laatste man, die haar voor zichzelf tot vrouw genomen heeft sterft, dan mag haar eerste man, die haar heeft weggestuurd, haar niet terugnemen om hem tot vrouw te zijn, nu zij onrein geworden is; want dat is voor het aangezicht van de Heere een gruwel.

[Deut.24:1-4]

En de Farizeeën kwamen naar Hem toe om Hem te verzoeken en zeiden tegen Hem: Is het een man toegestaan zijn vrouw om allerlei redenen te verstoten? En Hij antwoordde en zei tegen hen: Hebt u niet gelezen dat Hij die de mens gemaakt heeft, hen van het begin af mannelijk en vrouwelijk gemaakt heeft, en gezegd heeft: Daarom zal een man zijn vrouw en moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten, en die twee zullen tot één vlees zijn, zodat zij niet meer twee zijn, maar één vlees. Dus, wat God samengevoegd heeft, laat de mens dat niet scheiden. Zij zeiden tegen Hem: Waarom heeft Mozes dan geboden een echtscheidingsbrief te geven en haar te verstoten? Hij zei tegen hen: Mozes heeft vanwege de hardheid van uw hart u toegestaan uw vrouw te verstoten, maar van

het begin af is het zo niet geweest. Maar ik zeg u: Wie zijn vrouw verstoot anders dan om hoererij en met een ander trouwt, die pleegt overspel, en wie met de verstotene trouwt, pleegt ook overspel.

[Mat.19:3-9]

Zo zegt de Heere: Waar is de echtscheidingsbrief van uw moeder, waarmee Ik haar weggezonden heb?

[Jes.50:1a]

Maar Ik zag, toen ik vanwege alles waarin het afvallige Israël overspel had gepleegd, haar weggestuurd had en haar een echtscheidingsbrief gegeven had, dat Juda, haar trouweloze zuster, niet bevreesd werd. Zij ging zelf ook hoererij bedrijven.

[Jer.3:8]

Als in het Oude Testament het onderwerp scheiden aan bod komt, dan lezen we voor het eerst over de scheidingsbrief. Voor de scheidingsbrief gelden feitelijk twee voorwaarden, namelijk: indien zij geen genade zal vinden in zijn ogen en omdat hij iets schandelijks aan haar heeft gevonden. Ontrouw van de vrouw verplicht de man niet tot het wegzenden middels een scheidingsbrief. Hij kan haar genade schenken ofwel vergeven! Maar de man hoeft niet alleen genadig te zijn, hij kon haar ook (uiteindelijk) wegzenden met een scheidingsbrief.

In Mat.19 zien we dat Jezus wordt benaderd door Farizeeën die erop uit zijn om hem in het nauw te brengen. Er bestonden over het onderwerp scheidingsbrief verschillende meningen. De leerschool van rabbi Shammai ging ervan uit dat Deut.24:1 waar gesproken wordt over 'ontevredenheid' of 'iets onbehoorlijks' ging over ontucht, in de context overspel. De school van rabbi Hillel echter ging ervan uit dat dit 'onbehoorlijke' zelfs zaken als het laten aanbranden van eten of te luid praten zouden kunnen zijn. Jezus plaatst zich boven deze discussie. Met een beroep op Genesis 1 en 2 stelt Hij dat beide partijen ernaast zitten aangezien het

huwelijk conform het oorspronkelijk plan onontbindbaar is (Gen.1:27;2:24). In Mat.5 en 19 maakt Jezus een uitzondering op dit principe. Echtscheiding is wel toegestaan zijn als er sprake is van hoererij bij één van de huwelijkspartners. In de grondtekst staat het Griekse woord *porneia* dat zoveel betekent als overspel, hoererij, ontucht. Het omvat feitelijk alle ongeoorloofde seksuele activiteiten buiten het huwelijk om. Daarbij is het opmerkelijk dat Jezus allereerst de aanwezigen aanspreekt op 'de hardheid van hun hart'. Het tonen van genade geldt allereerst!

In Jesaja 50:1 en Jeremia 3:8 blijkt God ook in beeldspraak gebruik te maken van een scheidingsbrief naar aanleiding van Israël (de tien stammen). Israël was afvallig van God en ging andere goden achterna, het volk nam andere gebruiken over die lijnrecht stonden tegenover datgene wat God met Israël had overeengekomen. Ook God past het principe van genade toe, echter Israël bekeerde zich niet.

In de dagen van koning Josia zei de Heere tegen mij: Hebt u gezien wat het afvallige Israël (de tien stammen) gedaan heeft? Zij ging elke hoge berg op en onde elke bladerrijke boom, en bedreef daar hoererij. Ik zie, nadat zij al deze dingen gedaan had: Keer terug naar Mij, maar zij keerde niet terug. Dat zag haar trouweloze zuster Juda (twee stammen).

[Jer.3:7]

Israël ontvangt van God de scheidingsbrief en Juda vond genade in de ogen van de Heer.

Maar over het huis van Juda zal Ik Mij ontfarmen, en ik zal hen verlossen door de Heere, hun God.

[Hos.1:7a]

We zien dit terug in de geschiedenis. Israël (de tien stammen) worden in ballingschap weggevoerd naar Assyrië en keert daarvan niet meer terug. Juda (de twee stammen) wordt eveneens in ballingschap weggevoerd

naar Babel, waarna men na zeventig jaar terugkeert en met de opbouw van Jeruzalem begint.

bij overspel

Als er sprake is van overspel dan is het van belang dat de bedrogen partner de ander de tijd en ruimte geeft voor bekering en herstel. Getrouwde stellen doen er goed aan om bij problemen binnen hun huwelijk, dit tijdig aan te kaarten en hulp te vragen. Als blijkt dat de ander vasthoudt aan de buitenechtelijke relatie dan is scheiden op grond van Gods woord toegestaan.

bij ongelijk span

We willen nu nader ingaan op de tekst uit de brief aan de Korintiërs waar eveneens gesproken wordt over echtscheiding.

Een vrouw is door de wet gebonden, zolang haar man leeft. Als haar man echter ontslapen is, is zij vrij om te trouwen met wie zij wil, maar alleen in de Heere.

[1Kor.7:39]

Maar tegen de anderen zeg ik, niet de Heere: Als een broeder een ongelovige vrouw heeft en zij ermee instemt bij hem te wonen, moet hij haar niet verlaten. En als een vrouw een ongelovige man heeft en deze stem ermee in bij haar te wonen, moet zij hem niet verlaten. Want de ongelovige man is geheiligd door zijn vrouw en de ongelovige vrouw is geheiligd door haar man. Anders waren immers uw kinderen onrein, maar nu zijn zij heilig. Maar als de ongelovige scheiden wil, laat hij scheiden. De broeder of de zuster is in zulke gevallen niet gebonden. God heeft ons echter tot vrede geroepen. Want hoe weet u, vrouw of u uw man zult behouden? Of hoe weet u, man, of u uw vrouw zult behouden?

[1Kor.7:12-16]

In 1Kor.7:12-16 gaat het over de situatie waarbij één van beide ongelovige partners tot geloof is gekomen. Er vormt zich dan dus een ongelijk juk. Dit ongelijke span moet natuurlijk nooit vrijwillig worden veroorzaakt doordat een gelovige met een ongelovige trouwt (2

Kor.6:14). De gelovige wordt opgeroepen trouw te blijven aan een ongelovige partner maar als de ongelovige zijn/haar partner wil verlaten dan moet de gelovige de ander laten gaan. De gelovige is dan niet meer gebonden.

lichamelijk of geestelijk geweld

Er kunnen zich situaties voordoen onder 'gelovigen' waarbij net als in 1Kor.7 sprake is van huwelijksproblemen. Eén van de partners kan zich zo misdragen dat met recht mag worden getwijfeld of iemand wel een kind van God is. De problematiek is dan vergelijkbaar met een huwelijk waar sprake is van een ongelijk span. Behalve dat er sprake kan zijn van overspel in een huwelijk, kan er ook lichamelijk geweld, geestelijk geweld of ernstige verwaarlozing plaatsvinden. Dit alles is uiteraard in strijd met de huwelijksbelofte. De Bijbel doet hier geen specifieke uitspraak over. We zullen dan in de geest van Gods Woord stappen moeten ondernemen. De toestand van partners en eventuele kinderen kan zo ernstig zijn dat een tijdelijk uit elkaar gaan (scheiding van tafel en bed) noodzakelijk is. Als oudsten zullen we diegene die grensoverschrijdend gedrag vertoont binnen het huwelijk aanspreken en wijzen op mogelijke consequenties. Gedurende deze periode zal pastorale hulp worden aangeboden met als doel om de relatie te herstellen. Helaas zijn er situaties waarbij echtscheiding het minst slechte besluit blijkt te zijn.

In situaties waarbij sprake is van een ongezonde relatie omdat ene partner de andere partner (of de kinderen) kwaad aan doet, dan realiseren we ons dat dit kan leiden tot echtscheiding omdat de desbetreffende zich niet laat corrigeren. Aangezien hij handelt in strijd met Gods woord beschouwen we diegene als ongelovige.

Conclusie: de Bijbel leert dat het huwelijk een verbond voor het leven is en een man en vrouw pas van elkaar gescheiden worden door de dood. Daarnaast zien we een uitzondering op het gebod om te scheiden, namelijk als er sprake is van (aanhoudend) overspel. Hierbij moet men allereerst gericht zijn op vergeving, herstel en belijdenis van schuld, zodat het huwelijk voortgezet kan worden. Verder zien we dat scheiding is toegestaan als de partner die ongelovig is wil scheiden van de tot geloof gekomen partner.

d. EGHW en scheiden

Indien wordt gescheiden om andere redenen dan hiervoor beschreven, dan wordt naar de woorden van Jezus, de initiatiefnemer gezien als verantwoordelijk voor het ontstaan van overspel van de ander als deze hertrouwd. Dit doet ons nogmaals beseffen dat het huwelijk een verbond is dat we niet lichtvaardig of impulsief moeten aangaan. Als je de zekerheid hebt dat God het is die je als man en vrouw samenvoegt, dan mag je er op vertrouwen dat Hij ook Zijn hulp en bijstand zal geven. Over de spanningen en problemen met elkaar in gesprek gaan, grenzen stellen, maar ook trouw blijven, dienstbaar en biddend wachten tot de ander van gedrag verandert is een daad van liefde, hoe moeilijk soms ook. Wat bij mensen onmogelijk is, is mogelijk bij God: Hij kan harten veranderen. Dit is de lijn die we voorstaan vanuit de EGHW.

Het kan echter zijn dat men meent dat het huwelijk ten gevolge van de ander zodanige schade heeft opgelopen, dat verzoening en herstel van het huwelijk in zijn of haar beleving onmogelijk is, en dat voortzetting van het huwelijk als ondraaglijk gevoeld wordt. We willen je graag begeleiden en zoeken naar een oplossing. Voor ons gelden, zoals al eerder genoemd en gezien vanuit de verantwoordelijkheid voor de gemeente, de bijbelse normen. Wel is uiteindelijk diegene die het betreft zelf verantwoordelijk voor de beslissing om aan het huwelijk onder gegeven omstandigheden een einde te maken. We zullen, indien van toepassing, je kunnen vragen om taken neer te leggen. Dit betreft de taken in de EGHW waarbij sprake is van leiding of onderwijs geven, geestelijke verantwoordelijkheid dragen of een voorbeeldfunctie hebben.

Hertrouwen

Hoofdstuk 5

Hertrouwen

Uit de cijfers van het CBS 2015 is af te leiden dat 2% van de mannen en vrouwen hertrouwen, omdat hun een eerdere partner is overleden. Zo'n 18% van de mannen en de vrouwen hertrouwen, omdat ze een scheiding achter de rug hebben. In de kerk hebben we ook te maken met echtscheiding en met de vraag om een tweede huwelijk in te zegenen. In dit hoofdstuk geven we onze visie weer, dat er in drie situaties een bijbelse grondslag is om te kunnen hertrouwen:

1. Indien één van de huwelijkspartners overlijdt is de ander vrij om te hertrouwen. Dit wordt helder verwoord in 1 Kor.7:39. Een vrouw is door de wet gebonden, zolang haar man leeft. Als haar man echter ontslapen is, is zij vrij om te trouwen met wie zij wil, maar alleen in de Heere.

2. Na een echtscheiding vanwege (aanhoudend) overspel.

Maar ik zeg u: Wie zijn vrouw verstoot anders dan om hoerij en met een ander trouwt, die pleegt overspel, en wie met de verstotene trouwt, pleegt ook overspel. [Math 19:9]

In bovenstaande tekst zegt Jezus dat een man overspel pleegt als hij zijn vrouw verstoot en met een ander trouwt. Ook de persoon die met iemand trouwt die verstoten is pleegt overspel. Er wordt echter een uitzondering benoemd voor het geval waarin er sprake is van hoerij. We denken de conclusie te mogen trekken dat in geval van (aanhoudend) overspel, de partij die niet ontrouw is geweest na scheiding wel kan hertrouwen zonder daarmee overspel te plegen. Het gaat dan om een situatie waarin ondanks pogingen tot herstel, vergeving van het overspelig gedrag, de partner blijft volharden in ontucht. Als deze situatie op jou van toepassing is, willen we met elkaar in gesprek gaan om te bezien of we kunnen instemmen met je wens tot hertrouwen.

3. De gelovige die wordt verlaten door een niet-gelovige partner.

Maar als de ongelovige scheiden wil, laat hij scheiden. De broeder of de zuster is in zulke gevallen niet gebonden. [1Kor.7:15]

In de situatie waarbij een gelovige wordt verlaten door de niet gelovige partner en hierdoor niet meer gebonden, ligt het wat gecompliceerder als het gaat om hertrouwen. In 1Kor.7:15 is een ander woord in de grondtekst gebruikt voor 'gebonden' (doulō) dan in Rom.7:2 en 1Kor.7:39 (deō). Het doulō in 1Kor.7:15 wordt in de Statenvertaling en de Naardense vertaling duidelijker weergegeven: de broeder of de zuster is niet tot dienstbaarheid verplicht in zulke zaken. Er is daar sprake van niet gebonden zijn aan de huwelijkse verplichtingen. De gelovige hoeft niet meer met de ongelovige samen te wonen en de verplichtingen te dragen, hetgeen niets zegt over de mogelijkheden tot hertrouwen. We realiseren ons dat niet iedereen die de Bijbel leest ook de grondtekst bestudeert. Daarbij komt dat er tussen een gelovige en een ongelovige een geestelijke kloof bestaat, die werkelijke eenwording in de weg staat. Daarom staan we ook open om met je in contact te treden om te bezien of we kunnen instemmen met je wens tot hertrouwen, als deze situatie op jou van toepassing is.

a. Een andere weg

Maar de gehuwden beveel ik - niet ik, maar de Heer - dat een vrouw niet zal scheiden van haar man,- en als zij toch gaat scheiden, moet zij ongehuwd blijven of zich met haar man verzoenen- en dat een man zijn vrouw niet zal verlaten. [1Kor.7:10,11]

De gelovige die om zwaarwegende redenen, maar zonder bijbelse grond tot een scheiding is overgegaan, dient te beseffen dat 1 Kor.7:11 in zo'n geval voorschrijft dat men ongehuwd moet blijven. De gehoorzaamheid aan de bijbelse norm houdt dus in dat men

de deur naar een nieuwe liefdesrelatie dicht houdt. Dat kan een hele opgave zijn, degene die deze weg wil gaan mag echter een beroep doen op Gods kracht. En ook in de Bijbel zijn voorbeelden te vinden, zoals Jezus en Paulus, dat het huwelijk niet per se noodzakelijk is voor de levensvervulling van een mens.

b. EGHW en hertrouwen

We realiseren ons dat we slechts in een paar situaties het gesprek aangaan als het gaat om hertrouwen. Betekent dit dat hertrouwen volgens de Bijbel niet mogelijk is voor diegene die schuldig is geweest aan aanhoudend overspel? En betekent dit dat hertrouwen volgens de Bijbel niet mogelijk is voor diegene die niet op bijbelse gronden is gescheiden? Geen enkele zonde (behalve de zonde tegen de Heilige Geest) is onvergeeflijk, dus ook in geval van scheiding geldt dat God vergeeft na het belijden van je zonden. Als God vergeeft is dan ook een nieuwe start, ofwel hertrouwen mogelijk? Voor ons als oudsten een vraag, waarop wij geen ja en geen nee zeggen.

We realiseren ons dat herstel soms niet meer mogelijk is, omdat de voormalige partner inmiddels is hertrouwd. Daarnaast is het voor sommigen een te grote opgave om alleen te blijven. En naast deze 2 voorbeelden zijn er nog tal van situaties die het voor jou als persoon mogelijk aanvaardbaar maakt om toch te hertrouwen. Jijzelf bent verantwoordelijk voor de keuzes die je maakt, in zulke belangrijke zaken en momenten van je leven. Bedenk hierbij, dat we uiteindelijk allen verantwoording afleggen aan God.

En er is geen schepsel onzichtbaar voor Hem, maar alles ligt naakt en ontbloot voor de ogen van Hem aan Wie wij rekenschap hebben af te leggen.

[Hebr. 4:13]

Als je zelf besluit tot hertrouwen zorg dan dat er geen beletsels zijn vanuit je oude leven en de huwelijksbreuk, zoals: de relatie met de vroegere partner, met de kinderen, met betrekking tot de alimentatie of de boedelscheiding, etc. Verder is het van belang dat je een periode van pastorale begeleiding hebt doorgemaakt, waarbij belijden van zonden, genezing en bevrijding een plaats hebben gekregen.

Als oudsten hebben we de overtuiging om alleen in de drie eerdergenoemde situaties verantwoordelijkheid te kunnen dragen voor bevestigen van een huwelijk en het uitspreken van Gods zegen daarover. We kiezen er bewust voor om voor het huwelijk een hoge standaard te hanteren, conform de tekst in Hebreeën. Dit mede als voorbeeld voor jonge koppels, onze gemeente en de wereld. Vandaar ook ons aanraden aan gescheiden mensen om alleen te blijven.

Laat het huwelijk bij allen in ere zijn ...

[Hebr. 13:4]

Conclusie: Als iemand besluit om te hertrouwen, maar zich niet in de 3 genoemde omstandigheden bevindt dan zullen we ons daarbij neerleggen, maar er verder niet aan meewerken vanuit de EGHW. We zullen, indien van toepassing, je kunnen vragen om taken neer te leggen. Dit betreft de taken in de EGHW waarbij sprake is van leiding of onderwijs geven, geestelijke verantwoordelijkheid dragen of een voorbeeldfunctie hebben.

Hoofdstuk 6

Handhaven van de bijbelse richtlijnen

Deze brochure heeft als doel helderheid te geven over het huwelijk zoals door God bedoeld. Naast huwelijk zijn ook aan bod gekomen; samenwonen, scheiding en hertrouwen. Er gelden duidelijke richtlijnen als we de Bijbel bestuderen op bovengenoemde gebieden en we zien dat God ons voorleeft. De hier geschetste richtlijnen worden toegepast binnen de EGHW en per hoofdstuk is ook vermeld welke consequenties het eventueel kan inhouden als niet aan de richtlijnen wordt gehouden. In uitzonderlijke gevallen als gemeenteleden naar de mening van de oudsten bewust tegen de principes van Gods Woord ingaan en daarmee zelfs de gemeente schaden, dan kunnen tuchtmaatregelen genomen worden. Deze tucht kan variëren van het op verzoek van oudsten stoppen met uitvoeren van taken, tot de beëindiging van het lidmaatschap van de EGHW. Het mag duidelijk zijn dat we deze situatie met elkaar proberen te voorkomen.

Deze tuchtmaatregelen worden niet toegepast om kwaad te vergelden, maar om te waken over de zuiverheid van Gods gemeente. Dit gebeurt in de hoop dat het berouw en bekering uitwerkt, zodat er vergeving en herstel mogelijk is. Dan zal God opnieuw Zijn zegen willen geven en kan de plek in de gemeente weer worden ingenomen.

Hoofdstuk 7

Onderwijs en pastoraat

a. huwelijksvoorbereiding

We zijn ervan overtuigd dat het goed is voor beide partners een Pre-marriage course of Stellenkring te volgen voordat tot een huwelijk wordt overgegaan. Dit is een waardevolle voorbereiding op het huwelijk. Hierin komen zaken aan de orde als: liefde, communicatie, relaties, persoonlijkheid, geestelijk leven, werken, zorg en allerlei andere praktische zaken. Vervolgens zal er een aantal gesprekken plaatsvinden met een oudstenechtbaar dat hen verder begeleidt naar de huwelijksdag. Dit gaat dan voornamelijk over de huwelijksdienst en de voorbereiding daarop. In deze gesprekken wordt ook op allerlei geestelijke aspecten ingegaan.

De volgende boeken kunnen in deze voorbereiding hulpmiddelen zijn:

“Samen Verder”
Wil Doornenbal en Cobi Watterz
[Uitgeverij Boekencentrum Zoetermeer]

“Meer dan liefde”
Dirk Lemmens en Jef de Vriese
[uitgeverij Centrum voor Pastorale Counseling, Heverlee]

Als er sprake is van een tweede huwelijk kan het wenselijk zijn om leden van het pastorale team te betrekken bij de voorbereiding ter vervanging van de pre-marriage course.

b. huwelijkskursus

De Marriage course is voor stellen die willen investeren in hun relatie. De cursus is ontwikkeld door christenen, maar is relevant voor iedereen. De Marriage course behandelt onderwerpen waar ieder stel mee te maken krijgt. Het maakt niet uit of je minder dan twee jaar of meer dan dertig jaar getrouwd. De Marriage course kan bijvoorbeeld helpen bij een nieuwe fase in je relatie door een verandering in carrière, de komst van een baby of andere life-events.

c. huwelijksproblemen

We hopen dat huwelijksproblemen allereerst gedeeld kunnen worden in de huiskring waar het echtpaar deel van uit maakt. Hiervoor is vertrouwen natuurlijk een absolute voorwaarde. Mochten deze problemen de capaciteiten van de kring(leiders) overstijgen dan is het goed om in overleg met betrokkenen de hulp in te roepen van het pastorale team. Het is niet denkbeeldig dat de problemen ook de mogelijkheden van het pastorale team overstijgen en er professionele hulp in geschakeld moet worden. Ook de betrokken kinderen krijgen hierin de nodige aandacht.

Over de genoemde onderwerpen valt uiteraard meer te zeggen dan in deze brochure is verwoord. Er zijn verschillende goede boeken over te koop. Enkele voorbeelden zijn:

“Ik ben met jou getrouwd”
Walter Trobisch
[uitgeverij Zomer en Keuning, Wageningen]

“Het huwelijk”
Tim en Kathy Keller
[uitgeverij Van Wiinen, Franeker 2012]

Hoofdstuk 8

Tot slot

We beseffen als oudsten dat dit stuk aanleiding kan zijn voor veel vragen. De Bijbelse lijn staat misschien wel haaks op jouw ervaring en visie. Velen van ons hebben gefaald op dit terrein. Maar eigen fouten op dit terrein mogen volgens ons er niet van weerhouden de bijbel als richtlijn te hanteren. Juist om nog meer pijn en verdriet onder christenen te voorkomen, geloven we als oudsten dat het juist hard nodig is helderheid te scheppen op dit terrein. Vooral omdat hier zoveel verwarring over bestaat en de samenleving een totaal andere benadering laat zien.

Misschien vind je de inhoud van deze brochure moeilijk om te accepteren. De norm die God in Zijn Woord stelt is hoog. Na de uitspraken van Jezus in Mat.19 zeggen zijn discipelen zelfs: *'Als het met de verhouding tussen man en vrouw zo gesteld is, kun je maar beter niet trouwen'*. Maar we geloven in God en derhalve ook in het huwelijk!

In voorgaande hoofdstukken is met name duidelijk uitgelegd wat de bijbelse richtlijnen zijn. We realiseren ons dat huwelijksproblemen, scheiding en hertrouwen kan leiden tot diepgaand leed, bij de huwelijkspartners, de voormalige huwelijkspartners en bij de kinderen. Zowel tijdens de voorbereidingen naar het huwelijk als tijdens het huwelijk en ook na een scheiding willen we als gemeente tot steun zijn. Hetzelfde geldt voor hertrouwde stellen. Onze gemeente staat open voor iedereen en is een plek waar we God persoonlijk steeds beter mogen leren kennen.

We geloven in Gods waarheid beschreven in Zijn woord én in Zijn genade en vergeving. Als wij onze zonden belijden, zal God in Zijn genade ons reinigen en vrijmaken van schuld en schuldgevoelens. Hij geeft nieuwe kracht aan ieder die daarom vraagt. Heb daarom vertrouwen in Hem dat Hij wat je situatie ook is, uitkomst zal bieden.

Vertrouw op de HEER met heel je hart, steun
niet op eigen inzicht. Denk aan Hem bij alles
wat je doet, dan baant Hij voor jou de weg.
[Spr. 3:5-6]

Wil je naar aanleiding van deze brochure doorpraten? De oudsten zijn bereikbaar via het mailadres: oudsten@eghw.nl

V10, juni 2024